

Dordtse Leerregels I, 7-9: “Heeft God mij uitgekozen?”

Orde van dienst:

Welkom: Dordtse Leerregels.

Votum en zegengroet

Lied 360 Kom Schepper Geest, daal tot ons neer

Gebed

Inleiding: Gekozen.

Lezen: Efeziërs 1

Psalm 105: 1

Lezen: DL 1, 7-9

Preek

Zingen: Heer, u alleen bent onze God, ... (Melodie: Lied 728 De heiligen ons voorgegaan)

Geloofsbelijdenis: Apostolicum

Zingen: Psalm 52: 6

Gebed

Collecten

Psalm 63: 2

Zegen.

Inleiding bij het welkom:

Een aantal diensten over de Dordtse Leerregels.

Omdat het dit jaar 400 jaar geleden is. Dit is kort de inhoud.

Dia/dia

Maar vooral omdat dit belijdenisgeschrift mooie en diepe waarheden uit Gods Woord bewaard heeft. Parels, die ons geloof dragen.

In de eerste preek was de hoofdlijn: de verkiezing tekent de diepte van Gods genade.

Nu over de belangrijke vraag: “Hoe weet ik dat ik uitgekozen ben?”.

Inleiding voor de Schriftlezing:

Straks lezen we in Efeziërs 1 over de God die kiest.

Het is goed om te zien, dat God in de Bijbel vaker kiest, maar dat dat kiezen van God niet altijd dezelfde betekenis heeft. Het is niet altijd “uitkiezen voor het eeuwige leven”. Zoals in Efeziërs 1.

Je kunt een paar manieren van kiezen door God onderscheiden. En het is goed om dat te zien. Dia.

1°. God kiest mensen uit voor bepaalde taken. God kiest Saul als koning uit en later David. Hij kiest Jeremia uit om profeet te zijn.

2°. God kiest Abraham en Izaäk en Jakob uit om drager te worden van de belofte. Hij kiest hen niet omdat zij al geloven of al heel goed leven of er recht op hebben. Juist niet. Abraham knielde voor de maangod Sin. Jakob was de jongste en ook nog eens een bedrieger. Daardoor laat de HERE zien, dat het alleen om genade gaat.

3°. God kiest Israëel uit alle volken om zijn volk te zijn en zijn licht in de wereld. Niet omdat het volk zelf zo goed of groot is, maar omdat Hij het liefheeft. dia.

(Deut. 7: “Want u bent een volk dat aan de HEER, uw God is gewijd. U bent door hem uitgekozen om, anders dan alle andere volken op aarde, zijn kostbaar bezit te zijn. Het is niet omdat u talrijker was dan de andere volken dat hij u lief kreeg en uitkoos – u was de kleinste van allemaal! Maar omdat hij u liefhad en zich wilde houden aan wat hij uw voorouders onder ede had beloofd, heeft de HEER u met sterke arm bevrijd uit de slavernij, uit de macht van Farao, de koning van Egypte”.)

4^e. God kiest mensen heel persoonlijk uit om voor eeuwig gered te worden. Daarover gaat het nu in Efeziërs 1.

Preek:

Het mooie van een zaadje is, dat alles daar al in zit. Dia.
In een klein eikeltje zit een hele eikenboom. Het hoeft alleen maar te ontspruiten, wortel te schieten en op te groeien. En op een dag is het zelf een grote eikenboom. Dia.
Het wonder is, dat die eikenboom dan ook zelf weer vrucht draagt en duizenden eikeltjes voortbrengt. In ieder nieuw eikeltje zit alles om ook weer zelf een eikenboom te worden.
Het enige wat het nodig heeft is goede grond, regen en zonlicht.
Zelfs de machtige eik groeit niet als het donker is.
Zo is het ook met de mens: die wordt geboren met een hart. Het vermogen om lief te hebben. Hij kan uitgroeien tot een mooi mens. Een mens die vrucht draagt.
Maar een mens heeft daar wel goede grond voor nodig, zonlicht en water.
Goede grond: een gezin, een gemeenschap, waar je liefde ervaart en veiligheid.
Het zonlicht van Gods vrije liefde en de liefde van mensen.
Het levende water van Gods genade. Zijn Geest, die ons hart verlicht.
Ook mensen groeien slecht in het donker.

De uitverkiezing wil een zon zijn. Dia.
Dat zagen we al in de vorige preek: in art. 14 van de DL staat, dat Gods verkiezing een “levende troost wil zijn voor het volk van God”.
Troost: ‘solatium’ > sol > zon.
Uitverkiezing tekent de vrijheid van Gods liefde. Zijn barmhartigheid en ontferming.
Het zegt dus alles over God. Over het karakter van zijn liefde. Over zijn hart.
Dát is de focus.
Anders gezegd: het gaat niet over mijn persoonlijke redding in de eerste plaats.
Het gaat over de eer van God. Hoe mooi Hij is en goed. Betrouwbaar en zuiver. Het gaat om zijn plan voor de hele wereld.

In de loop van de eeuwen is de focus echter verschoven naar de mens.
Het ging steeds meer over mijn vraag of ik wel in de hemel kom. Of ik wel uitverkoren ben. Of mijn naam wel in het boek van het leven staat.
Gevolg: grote onzekerheid.
Want: wat heeft de almachtige God over mij besloten in de hemel?
En hoe weet ik dat?
Gevolg: angst. Moeilijk. Ingewikkeld. Schaduw.

Want als je eerst naar jezelf kijkt in de spiegel, dan kun je knap onzeker worden.
Veel mensen hebben dat al in het gewone leven: als ze voor de spiegel staan, dan zien ze vooral wat niet zo mooi is. Iets te dik. Iets te klein. Iets te kaal. Een pukkeltje. Een vetrol. Rimpels. Te dikke buik.
En je wordt onzeker. Slecht zelfbeeld.
Als je jezelf in de wet van God spiegelt, in zijn liefde, ja, hoe voel je je dan?
Je kent je zwakheden en boezemzonden zo goed: kan God wel van mij houden?

Paulus schrijft in Efeziërs 1 over uitverkiezing. En hij begint niet bij de mens. Bij angst en onzekerheid. Nee, hij begint bij God.
En zijn woorden vormen een loflied op de zuivere liefde van God.
Niks onzekerheid of lastige vragen. Alleen maar blijdschap. Dankbaarheid.
Kijk maar: “Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in Christus, met talrijke zegeningen heeft gezegend.

In Christus immers heet God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons vol liefde uitgekozen om voor hem heilig en zuiver te zijn.....”.

Hoor je het: alleen maar lof op God. Eer. Blijdschap. Verwondering.

En als je verder leest wordt het alleen maar mooier.

Want om zeker te weten wat God in de hoge hemel over jou heeft besloten, hoef je niet naar de hemel op te stijgen. Je hoeft niet in Gods boeken te kijken.

Op aarde kun je weten wat God in de hemel heeft besloten over jou.

Kijk maar: Paulus stuurt zijn brief naar de christenen in Efeze.

Hij heeft daarvoor in Efeze het evangelie gebracht. Hij heeft toen verteld over God in de hemel en over zijn Zoon op aarde. Jezus. Over zijn dood aan het kruis en zijn opstanding. En er wáren mensen tot geloof gekomen. Zij hadden heel bewust voor God gekozen.

En die christenen schrijft hij dus een brief.

Maar als Paulus zijn brief schrijft, dan begint hij niet met: “Lieve christenen in Efeze. Wat mooi, dat jullie voor God hebben gekozen en christen zijn geworden! Wat hebben jullie een goede keus gemaakt. Goed gezien, hoor!”.

Nee, Paulus begint bij God: “Geprezen zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, want Hij heeft jullie vol liefde uitgekozen!”.

Maar: hoe weet Paulus dat?

Kent Paulus misschien de lijst met namen van alle mensen, die God heeft uitgekozen en in de hemel komen? Of heeft Paulus in de boeken van God in de hemel kunnen kijken?

Nee, zeker niet.

Maar hoe weet Paulus dat dan? Omdat ze in Jezus geloven.

Want er staat iets heel belangrijks bij.

Er staat niet: “God heeft jullie uitgekozen”.

Er staat: “God heeft jullie in Christus uitgekozen!”.

In Christus.

En dat komt steeds terug.

Dia.

Kijk maar: Hij heeft ons gezegend in Jezus Christus

In Hem zijn wij vol liefde uitgekozen.

We zijn als kinderen aangenomen door Jezus Christus.

We ontvangen genade door de Geliefde.

Door zijn bloed zijn wij verlost.

God wil door Jezus de geschiedenis voltooien.

Alles wil God in Hem samenvatten.

En zo gaat het maar verder: steeds “in Hem”, “door Jezus Christus”, “in Hem”....”door Hem”....

De Here Jezus neemt dus een heel belangrijke plaats in in het eeuwige besluit van Gods verkiezing.

Anders gezegd: je mag nooit over Gods uitverkiezing praten zonder Jezus te noemen.

Je kunt zelfs nooit meer over God praten zonder Hem te noemen.

Want Jezus zei zelf al: “Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien”.

Wat bedoelt Paulus daar nu mee?

Waarom steeds weer dat ‘in Christus’, ‘in Hem’,...

Dat betekent, dat als je in Jezus gelooft en hem volgt, dat je dan tegelijk mag weten dat God je uitgekozen heeft. Dat je zijn kind bent.

Calvijn schrijft ook een heel hoofdstuk in zijn Institutie over de Uitverkiezing.

Daar hadden we het de vorige keer al over.

En Calvijn kende de valkuilen van dit leerstuk. Hij wist hoe makkelijk je in de afgrond van de onzekerheid kunt vallen. Of verwijten naar God toe.

Dia.

Daarom zei Calvijn al: blijf met je denken binnen de veilige grenzen van Gods eigen woorden. Ga niet wantrouwig over die grenzen heen. **Blijf op het pad!**

Nu geeft hij weer een heel mooie sleutel.

Als hij het over de uitverkiezing heeft, dan noemt hij Jezus “**de spiegel van de verkiezing**”. Dia.
Daarmee bedoelt hij dit: door Jezus zie je de liefde van God voor de hele wereld en dat God mensen in die wereld wil redden. Door Jezus zie je ook Gods liefde voor jou!

Je moet dus naar Jezus kijken.

Hij is jouw spiegel.

Je moet dus niet in een gewone spiegel naar jezelf kijken, want dan zie je jezelf zoals je bent. Een mens. Vatbaar voor verleidingen. Soms jaloers. Hebzuchtig. Eerzuchtig.

En dán denk je al snel: waarom zou God mij nu uitkiezen en liefhebben?

Je moet naar Jezus kijken: door Hem laat God aan je zien, dat je zijn kind bent.

Hij is jouw spiegel. Je hoort bij hem.

En als je dat weet, dan ontvouwt zich een heel mooie, diepe wereld.

De wereld van God.

Alsof je na een moeilijke wandeling door de bergen opeens over een bergkam komt en dan ontvouwt zich een schitterend landschap. Voor je liggen diepe dalen met meren en bruisende rivieren. Heuvels bezaaid met diepgroene bossen. Een hemel bezaaid met sterren.

Kijk maar mee.

In Jezus worden we met talrijke **geestelijke zegeningen** gezegend.

Dia.

Kijk maar: Hij wil ons als zijn kinderen aannemen.

Hij wil ons verlossen van de zonde en de dood.

Hij wil zonden vergeven.

Als kinderen van Hem zijn we ook erfgenamen van een nieuw koninkrijk.

We staan weer op uit de dood en mogen eeuwig leven.

Hij woont door zijn Heilige Geest in je hart.

Het zijn geestelijke zegeningen.

Dat betekent: het gaat niet om een mooie nieuwe auto of een droomhuis of een mooie vakantie op Ibiza of een pakhuis vol goud. Dat zijn materiele zegeningen.

Het zijn geestelijke zegeningen: zegeningen voor je hart.

Niet maar een maand vakantie op een paradijselijk mooi eiland, maar een eeuwig paradijs. Eeuwig leven. Vergeving van al je zonden. Levend water voor je hart.

Stel je voor: alles wat je in je leven verkeerd deed en waar je je eigenlijk zo vreselijk voor schaamt, dat wordt voorgoed weggedaan.

Je erft een nieuwe wereld.

En al die zegeningen komen naar je toe door Jezus, de zoon van God.

Dat betekent dat “in Christus”, “door Hem”, “in Hem”..... In Jezus komen al die zegeningen op aarde.

En als jij Hem in je hart sluit, dan komen al die zegeningen ook jouw leven binnen.

Al die zegeningen liggen ook heel erg vast.

Dat zeggen die woorden “**in de hemelsferen**”.

Dia.

Die woorden “in de hemelsferen” willen niet zeggen, dat al die zegeningen ver weg in de hemel liggen. En dat ze daar verborgen blijven tot het einde van de geschiedenis.

Nee, Paulus bedoelt, dat het besluit om die zegeningen aan ons te geven in de hemel genomen is.

De hemel is de plaats waar God woont en waar Hij over alle dingen regeert. Daar zit de Here Jezus aan de rechterhand van de Vader. Dáár is dat besluit genomen. Dat betekent dus, dat dat besluit heel erg zeker is. Niemand op aarde kan dat besluit stukmaken of terugdraaien. Zelfs de duivel niet.

Die zekerheid zie je ook heel mooi terug aan nog een paar woorden van Paulus. Hij vertelt namelijk ook, dat God ons in Christus uitgekozen heeft al **“voordat de wereld gegrondvest werd”**. Dia. Dat betekent, dat God dit besluit om zijn gemeente te zegenen met al die hemelse zegeningen genomen heeft al ver vóór de schepping.

Dit is heel belangrijk.

Want als er iets vast is voor ons, dan is het toch wel de wereld waar je op staat!

Zo praten mensen wel eens: ‘Ik geloof alleen wat ik zie en wat ik kan bewijzen!’. En ze bedoelen: deze wereld, deze materie, die geeft mij zekerheid. En alleen wat ik kan vasthouden en zien met mijn eigen ogen, dát geloof ik.

En dat snap je: als er toch iets vast is, dan is het wel deze wereld. Dat is een vast punt. Want er kan heel wat veranderen, de wereld is er dan toch maar met haar bergen en oceanen. Al vele duizenden eeuwen.

En Paulus bedoelt: je verkiezing ligt nog vaster. Al van voor dat die wereld er was!

Want er was een tijd, dat er geen wereld was!

En deze oude wereld gaat ook een keer voorbij. Dat zie je in onze dagen zelfs voor je ogen gebeuren: honderden diersoorten sterven er ieder jaar uit. Zeeën worden vervuild. Klimaatverandering.

Maar voordat de aarde bestond en zelfs al ver voordat die sterren en planeten bestonden, bestond God: de eeuwige Schepper. En ons behoud, ons leven, ligt vast in Hem!

Dat is nog veel vaster, dan deze aarde.

“Voordat de wereld werd gegrondvest” betekent nog iets.

Want, dat betekent ook, dat Hij dat besluit nam **voordat wij bestonden!**

Dia.

Dus ook voordat wij nog iets goeds of kwaads hadden gedaan.

Hij heeft ons dus niet uitgekozen, omdat wij zo goed zijn.

Zo van: “Ja, die mens, die gelooft in Mij en die leeft goed en die kies ik uit. O, en die buurman van hem, die kies ik niet, want die bidt nooit en gaat ook niet naar de kerk”.

Zo kiezen wij vaak wel.

Als wij in de Jumbo appels te kopen, dan mag je die appels zelf uitkiezen en in een zak doen.

Nou, we kiezen natuurlijk allemaal de mooiste en de beste appels. Je gaat geen appels uitkiezen, waar al bruine plekken op zitten.

Maar God kiest geen mensen uit omdat ze beter zijn dan anderen. Dat kan niet eens: Hij koos al voordat wij bestonden!

Ja, en gelukkig maar: want wie is er goed? Wie is er zonder rotte plekken? Wie heeft uit zichzelf God gezocht en leeft heilig en onberispelijk.

Dat bedoelt Paulus: het is echt en allemaal genade. Het lag niet aan ons goede gedrag. Wij waren niet beter dan anderen.

Zoals een moeder van haar kind houdt. Je houdt niet pas van je kind, als dat kind lief is en gehoorzaam en nooit iets verkeerd doet. Nee, je houdt van je kind omdat het je kind is.

En dat zegt Paulus ook: Hij heeft ons uitgekozen voordat de wereld werd gegrondvest, opdat we heilig en onberispelijk zouden zijn.

Hoort u het: niet **omdat** we zo heilig en onberispelijk zijn, maar **opdat** we heilig en onberispelijk zouden zijn. Het is genade. Daar begint onze bloei.

Wat een zegen, als je dát in je leven op aarde mag weten: God heeft mij uitgekozen! Mijn eeuwige leven ligt vast in zijn hart. Hij kent mij helemaal en heeft mij toch lief.

Ja, en als je dát gaat zien, dan wordt je leven anders.

Dat laat je hart niet onberoerd.

Denk aan die verloren zoon: zijn vader zag hem al van verre en sloot hem in zijn armen.

Deze liefde maakt je leven anders.

Je gaat vechten tegen je zonden. Je gaat je naasten lief hebben en dienen.
En dat is ook precies het doel van Gods liefdeskeus voor jou: dat jij ook anderen gaat lief hebben.
Zonder dat je eerst kijkt naar wat je daarvoor terugkrijgt.
Je gaat ook zelf schitteren in een donkere wereld.

Maar het begint allemaal bij de keuze om Jezus te volgen.
Zonder hem blijven Gods besluiten geheimen voor je. Huiveringwekkende geheimen.
Als je Jezus kent, bloeien Gods besluiten een voor een voor je open.

Rikkert zeg het zo:

Vraag

De vraag: 'Wat zou je Jezus willen vragen?'
is welbeschouwd een wonderlijke zin.
Ik denk daarbij: begin bij het begin,
Wat Hij òns vraagt, en ons heeft opgedragen:

'Volg Mij. Wanneer je doet wat ik je zeg,
bepraten wij de rest wel onderweg.'

Amen.